

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 165. 1-3:

1. Itt van Isten köztünk: Jertek őt imádni, Hódolattal elé állni. :/:
Itt van a közepen: Minden csendre térve Ő előtt hulljon térdre.
Az, aki Hirdeti S hallja itt az Ígét: Adja néki szívét!

2. Itt van Isten köztünk: Ő, kit éjjel-nappal Angyalsereg áld s magasztal. :/:
Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek A mennyei fényes lelkek.
Halld, Urunk, Szózatunk, Ha mi, semmiségek Áldozunk Tenéked!

3. Csodálatos Felség, Hadd dicsérlek Téged: Hadd szolgáljon lelkem Néked! :/:
Angyaloknak módján Színed előtt állván Bárcsak mindig orcád látnám!
Add nékem Mindenben Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!

Előíma: Gondviselő Atyánk! Köszönjük neked, hogy szeretetteddel és kegyelmeddel naponként átölelsz minket. Köszönjük megtartó csodáid, melyekkel megörvendeztetsz minket, s hogy naponként megerősítesz, reményt és kitartást ültetsz szíveinkbe. Megvalljuk neked bűneinket, bocsásd meg mulasztásainkat, gondolatainkat, és tetteinket, melyek méltatlanok Hozzád és Igéd szavához.

Hálát adunk most családunkért, barátainkért, az egyetemi közösségért, kérünk légy velünk, s erősítsd meg kapcsolatainkat ebben a nehéz helyzetben is, add, hogy Lelked által távolról is építeni tudjuk egymást. Légy mindannyiunk oltalmazó Atyja, vezess, nevelj igéd által és tarts meg minket kegyelmedben. Add Szentlelked vigasztaló erejét, mely által közösségben lehetünk veled! Fiad, Jézus Krisztus nevéért kérünk, hallgasd meg imánk! Ámen!

Textus: „Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt.” Fülöp így szólt hozzá: "Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!" Jézus erre ezt mondta: "Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod te: Mutasd meg nekünk az Atyát? Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van?"

Azokat a beszédeket, amelyeket én mondom nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya pedig bennem lakozva viszi végbe az ő cselekedeteit. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek." (Jn 14,7-11)

Kedves Testvéreim!

Egy búcsúzás nagyon sok kérdést, kérést vethet fel, így vannak ezzel a tanítványok is akkor, amikor Jézus búcsúzkodni kezd tőlük. Amikor egy halálra készülő búcsúzik, vagy tőle búcsúznak, akkor általában a kapcsolatunk minősége, az ismeretségünk mélysége mérlegre kerül. Jézus készen áll az indulásra, a mennyei Atyához való visszatérésre, de az övéinek, tanítványainak kérdései és kíváncsai vannak, hiszen a jövőre nézve kapaszkodókat, megerősítést szeretnének nyerni. Tudunk azonosulni mi is a tanítványokkal, akik bizonytalanságban érzik magukat, mert valójában nem tudják, Jézus mire is készül pontosan.

Fülöp kérését – „*Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk.*” – sok magyarázó hitetlennek, tudatlannak minősíti. De nem erről van szó. Hiszen mi is mindig meg akarunk győződni, a szemünkkel akarunk látni, nem véletlenül hangoztatjuk sokszor, hogy hiszem, ha látom. Jézus válaszában két kapcsolatra helyezi a hangsúlyt: a tanítványokkal és az Atyával való kapcsolatra. A tanítványokkal már huzamosabb ideje együtt van és megdöbben Fülöp kérdésén. „*Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod: Mutasd meg nekünk az Atyát?*” Mintha azt mondaná, hogyhogyan nem láttad az én Atyámat a csodákban, a gyógyulásokban, az elesettekhez való irgalmasságomban?

A tettek és a szavak mind-mind arról árulkodtak, hogy az Atya nevében teszem és mondom, amit láttok és hallottok. Jézus tudja, hogy az embernek nem csak a szavakra van szüksége, hiszen azokban annyiszor csalódunk. Önkijelentése nem véletlen, hogy életének, messiási tevékenységének ezen szakaszában hangzik el az Atyával való kapcsolatról, egységről. Az Őt követők emlékezetében már ott kell, hogy legyenek tettei, melyeket az Atya által vitt véghez, és amire most már bátran hivatkozhat: „*ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek!*”

János evangéliumának 1. fejezetében ezt olvassuk: „*Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.*” A tanítványoknak már erről a kijelentésről van tapasztalatuk, végig ott volt a szemük előtt az Atya, akit annyira óhajt Fülöp látni! Jézus az Atya követeként jelent meg a világban, hogy általa megismerhessük az Istent. Nem az idő hozza el ezt a felismerést, hanem a Rá való figyelés, az ismeretség minősége! A vakon született ember, aki nem ismerte Őt olyan közlőről, mint a tanítványok, bizonyosságot tud tenni a felismeréséről: „*Ha ő nem volna Istentől való, semmit sem tudott volna tenni.*”

Mi hol tartunk? Sok időt töltünk Jézussal, de még mindig nem ismerjük igazán azt, kiből hiszünk? Ha pedig ismerjük Őt, akkor Jézus példáját követve, az Ő követségében járva, a mi szavaikról és tetteinkről a világ meglátja, hogy tanítványai vagyunk? Adja az Úr, hogy eljussunk a felismerésig és erről tegyen bizonyosságot életünk! Ámen.

Utóima: Drága Urunk! Adj számunkra tisztán látó szemeket és bölcs szívet, hogy felismerhessünk és láthassunk téged mindig, minden helyzetben. Add, hogy képesek legyünk megérteni a csodák csodáját, hogy Te és Fiad egyek vagytok, s hogy hittel el tudjuk fogadni azt a nagy kegyelmet, és ajándékot, melyet Igéddelel is megerősítesz, hogy úgy szeretted ezt a világot, hogy egyszülött Fiad adtad, hogy valaki, aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Segíts, hogy minőségi időt tudjunk veled tölteni, adjuk át neked teljes szívünket, s napról-napra jobban megismerhessünk Téged. Add, hogy Lelked által meg tudjuk érteni Igédet és ígéreteidet.

Kérünk, te adj nekünk erőt a mindennapi feladatokhoz, te irányítsd lépéseinket a felmerülő problémák megoldásához és te fogd a kezünket, vezetve minket a veled való boldog, örök életre. Nem önmagunkért, hanem Fiad tökéletes áldozatáért kérünk, hallgass meg minket! Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 297. 1-5

*1. Ó seregeknek Hatalmas királya, A nagy Istennek,
Mi teremtőknek, Gondviselőnknek Szerelmes szent Fia:*

*2. Szent indulattal Minden hívő lélek Téged ma-gasztal,
Ó fő bölcsesség, Áldott Istenség! Én is, amig élek.*

*3. Uram, mert te vagy Amaz örök Ige, Eredeted nagy,
Minden dolgoknak, Amelyek vannak, Vagy kezdete s vége.*

*4. Az Úr Istennek Te vagy dicsősége, Dicsőségének
Minden vég nélkül Te vagy egyedül Teljes fényessége.*

*5. Te vagy részese Isteni voltának; Szent jelentése
Tégedet mond s vall Minden biztonnyal Tulajdon Fiának.*

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Istennek szeretete, és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal! Ámen!